

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Tiffany's

Allò que el vent no s'endugué s'ho ha endut un bulldozer. **Tiffany's**, la discoteca més enrotllada de la Lleida tardofranquista. Situada al 91, **Mola Street**. Allí l'**Emilio Miralles** es va inventar el **Britanic Club**, 'gauche divine' a lo lleidatà. Entre esnob i 'parvenu'. Al llarg d'una llarga dècada bis ben prodigiosa, de 1965 a 1985, pel club van desfil·lar una colla d'intel·lectuals amb pedigrí, com els filòsofs **José Luis Aranguren** i **Fernando Savater**, escriptors com els **Manolo Vázquez Montalbán** i **Guillem Viladot**, l'arquitecte **Ricardo Bofill**, i fins i tot, el savi lleidatà **Josep Solans** gens donat a fer el paperot en públic. Tots plegats, més els catedràtics **Del Prado**, **Garguillo**, i una joveníssima **Àngels Santa**, i algun que altre poetastre més o menys **Pere Rovira**, tots conspiraven per treure del pou una ciutat pagesa. Les vetllades tenien hora d'inici i de mai no acabar. A les tantes i amb tantos de güisquis de malta. De la nit de la dictadura a la matinada de la democràcia. Després la disco va canviar de registre. Com el carrer. Del militar colpista **Mola** al polític nacionalista imperial (sic) **Prat de la Riba**. Del foc a les brases. Dels güisquis de malta a les pizzes de l'Emilio. Abans d'ahir, el **Tiffany's**, històric local desnonat, desapareixia del mapa lleidatà. On és el relleu?